

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2165	Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν 15 Μαρτίου 2019 βράδυ	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος

Κάθε ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, **ἐκεῖνο ποὺ Κπιστεύει καὶ αἰσθάνεται**, δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κρύψει· νιώθει ἀνάγκη **νὰ τὸ ἐκφράσει**. Καὶ τὸ ἐκφράζει μὲ διαφόρους τρόπους· μὲ τὴ λάμψη ἢ τὴ θλίψη τοῦ προσώπου του, μὲ τὶς κινήσεις καὶ τοὺς μορφασμούς του, μὲ τὴν εὐγένεια, τὸ ὕφος καὶ τοὺς τρόπους του, πιὸ καθαρὰ μὲ τὴ γλῶσσα καὶ τὸν προφορικὸ **λόγο** του, καὶ πιὸ σταθερὰ μὲ τὸν γραπτὸ λόγο, τὰ **κειμένά** του.

Αὐτὸ ὅμως ποὺ αἰσθάνεται κανεὶς τὸ ἐκφράζει καὶ μὲ τὸ **τραγούδι** του. Τὸ τραγούδι εἶνε ἔκφρασις τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου μας. **Πές μου τί τραγουδᾷς, νὰ σοῦ πῶ ποιός εἶσαι.**

Σήμερα δυστυχῶς ἐπικρατοῦν τραγούδια ποὺ δὲν ἐξυψώνουν ἀλλὰ μᾶλλον ταπεινώνουν κ' ἐξευτελίζουν τὸν ἄνθρωπο. Ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος θὰ διαπιστώσει, ὅτι τὰ σημερινὰ τραγούδια, κατὰ 99%, εἶνε τραγούδια αἰσχροῦ ἔρωτα, καὶ θὰ ἀποφανθῇ ὅτι **ἡ γενεά μας ὑπῆρξε πανσεξουαλική.**

Ὑπῆρξε ὅμως κάποτε ἐποχή, ποὺ μέσα στὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων ἔκαιγε μιὰ φλόγα ὄχι φυσικὴ καὶ γήινη, ἀλλὰ οὐράνια. Ἦταν ἡ φωτιὰ τοῦ **θεικοῦ ἔρωτος**. Καὶ ἐκδήλωσις ἀκριβῶς αὐτοῦ τοῦ ἔρωτος πρὸς τὸν Θεὸ εἶνε τὰ **ποιήματα τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας.**

Σήμερα δὲν μπορούμε νὰ γράψουμε τέτοια ποιήματα καὶ τέτοια τραγούδια. Ὅχι γιατί δὲν ὑπάρχει μέλος, ἀλλὰ γιατί **δὲν ὑπάρχει καρδιά**· καρδιά, ποὺ ν' ἀγαπᾷ τὸ Θεό, νὰ τὸν ἀγαπᾷ μὲ τόση ἔντασι ὅση τὸν ἀγάπησαν οἱ πρόγονοί μας.

Ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐμπνευσμένα τραγούδια τῆς Ἐκκλησίας μας εἶνε ὁ **Ἀκάθιστος ὕμνος**. Ἔχει ἰδέες ὑψηλές, οὐρανογεῖτονες, οἱ ὁποῖες ντύνονται μὲ ἔκφρασι καὶ ὕφος ἀπαράμιλλο. Εἶνε ἰδέες, ποὺ ἀγγίζουν τὰ ἄστρα τ' οὐρανοῦ καὶ ἐκφράζονται μὲ τὴν πιὸ εὐγενικὴ γλῶσσα τοῦ κόσμου, τὴν Ἑλληνικὴ, τὴ μόνη ἱκανὴ ν' ἀποδώσει καὶ τὴν τελευταία ἀπόχρωσι τῆς σκέψεως καὶ τοῦ αἰσθήματος. Νά τί εἶ-

νε ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος· **ἓνα ἀνυπέβλητο ποίημα** ποὺ θαυμάζουν οἱ αἰῶνες.

Κάθε ποίημα, ποὺ ἔχει δημιουργηθῆ καὶ τὸ διαβάζουμε, προήλθε ἀπὸ κάποια αἰτία. Τὸ ποίημα λοιπὸν αὐτό, ὁ Ἀκάθιστος ὕμνος, **πῶς δημιουργήθηκε;** Ἡ ἱστορία μᾶς γυρίζει πίσω, στὶς συνθήκες ὑπὸ τὶς ὁποῖες πρωτοακούστηκε.

* * *

Μὲ τὰ φτερά τὶς φαντασίας μας, ἀδελφοί μου, ἂς διασχίσουμε νοερὰ τὸν πέπλο τῶν αἰῶνων καὶ **ἂς βρεθοῦμε στὸ ἔτος 626 μ.Χ.** στὴν πόλι τῶν ὀνείρων μας, τὴν **Κωνσταντινούπολι**. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὸ θρόνον τοῦ Βυζαντίου ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς γενναίους καὶ εὐσεβεῖς αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου, ὁ **Ἡράκλειος**.

Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατευμάτων του εἶχε φύγει ἀπὸ τὴ Βασιλεύουσα καὶ βρισκόταν μακριὰ, στὰ ἀνατολικά σύνορα, γιὰ ν' ἀποκρούσει ἓνα προαιώνιο κίνδυνο ποὺ διέτρεχε τότε ἡ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία, τοὺς **Πέρσες**.

Διεξήγε μάχες στὰ πεδία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀρμενίας. Νικοῦσε, θριάμβευε καὶ ἀνανέωνε τὰ τρόπαια τῶν προγόνων μας. Ἡ πορεία τοῦ Ἡρακλείου ἦταν πορεία σχεδὸν **στὰ ἴχνη τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.**

Ὁ βασιλιᾶς τῆς Περσίας Χοσρόης κλονιζόταν. Πονηρὸς ὅμως καὶ πολυμήχανος, γιὰ νὰ φέρῃ **ἀντιπερισπασμὸ** στὸν Ἡράκλειο, ἔστειλε μιὰ στρατιὰ, ἡ ὁποία ἔφτασε στὰ πρόθυρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Συγχρόνως συνεννοήθηκε μὲ τὸ βασιλιᾶ τῶν Ἀβάρων, μιὰ βάρβαρη φυλὴ ποὺ κατέβηκε στὸν Δούναβι ποταμό· καὶ οἱ **Ἄβαροι**, ἔχοντας μαζί τους καὶ τοὺς Σλάβους, κατέβηκαν σὰν χιονοστιβάδα καὶ ἔφτασαν ἔξω ἀπὸ τὴν Πόλι.

Ἡ Κωνσταντινούπολις τώρα κινδυνεύει. Πολιορκεῖται ἀπὸ παντοῦ, καὶ ὁ στρατὸς λείπει. Μόνον μιὰ μικρὴ φρουρὰ τὴν ὑπερασπίζεται. Ὁ λαὸς προβάλλει ἀντίστασι μὲ ἠγέτας δύο σπουδαίους ἄνδρες – εὐτυχῆς μιὰ πόλι ποὺ ἔχει στοὺς κόλπους τῆς ἄνδρες ὑπερόχους.

Ὁ ἕνας ἦταν ὁ στρατηγὸς Βῶνος, καὶ ὁ ἄλλος ὁ ἐπίσκοπός της, ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Σέργιος. Ὁ ἕνας πολεμοῦσε πάνω στὰ τείχη, στὶς ἐπάξεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κι ὁ ἄλλος ἐμψύχωνε τὸ λαὸ καὶ μὲ τὸν ἱερὸ κλῆρο ἀνέπεμπε στοὺς ναοὺς, μαζί μὲ τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά, θερμὲς δεήσεις στὴν ὑπεραγία Θεοτόκο.

Θέλοντας νὰ ἐπιτύχουν κάποια χαλάρωσι στὴν σκληρὴ πολιορκία τῆς Πόλεως, οἱ δύο ἄνδρες ἔκριναν καλὸ νὰ στείλουν **πρεσβεία στὸν χαγᾶνο (=τὸν ἡγεμόνα) τῶν Ἀβάρων**. Αὐτὸς καθισμένος σὲ χρυσοστόλιστο θρόνο τοὺς δέχθηκε ἀγέρωχος καὶ τοὺς κράτησε ὄρθιους.

–Τί θέλετε; τοὺς ρώτησε.

–Εἴμαστε Χριστιανοί, τοῦ εἶπαν, ἀγαποῦμε τὴν εἰρήνη. Σὲ παρακαλοῦμε νὰ λυπηθῆς τὴν Πόλι καὶ νὰ λύσης τὴν πολιορκία.

Γέλασε ὁ χαγᾶνος καὶ ἀποκρίθηκε·

–Μέσα σὲ εἰκοσιτέσσερις ὥρες νὰ ἐγκαταλείψετε τὴν πόλι ὅλοι σας. Καὶ ἐκτὸς ἀπ’ τὸ πουκάμισο ποὺ φορᾶτε δὲν θὰ πάρετε τίποτα μαζί σας· ὅ,τι ἔχει ἡ Πόλι, εἶνε δικὰ μου.

Συγχρόνως τοὺς ἀπειλῆσε προσθέτοντας·

–Δὲν ὑπάρχει περίπτωση νὰ σωθῆτε. Ὁ βασιλιάς σας μὲ τὸ στρατὸ βρίσκεται μακριὰ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς ὑπερασπιστῆ. Μόνο ἂν γίνετε ψάρια καὶ κολυμπήσετε ἢ πουλιὰ καὶ πετάξετε, τότε μόνο θὰ σωθῆτε.

Ἐφυγαν περίλυποι οἱ πρέσβεις τοῦ Βυζαντίου. Ἐπέστρεψαν στὴν Πόλι καὶ πῆραν ἀπόφασι νὰ ἀγωνισθοῦν μέχρι ἐσχάτων· οἱ ἄντρες στὰ τείχη μὲ τὰ ὄπλα, καὶ τὰ γυναικόπαιδα στοὺς ναοὺς μὲ τὴν προσευχή.

Ὁ χαγᾶνος, βέβαιος γιὰ τὴν νίκη, πίστευε ὅτι σὲ λίγο θὰ μπῆ στὴν Πόλι, θὰ τὴν κυριεύσει. Ἀλλὰ στὴν ἱστορία τῶν λαῶν συμβαίνουν ὠριμένα **γεγονότα ποὺ δὲν ἐρμηνεύονται φυσικῶς καὶ ἀνθρωπίνως**· γεγονότα ποὺ δείχνουν, ὅτι ὑπάρχουν ἀστάθμητοι παράγοντες οἱ ὁποῖοι κατευθύνουν τὴν ἱστορία, δείχνουν ὅτι ὑπάρχει θεία πρόνοια, ὑπάρχει Θεός!

Ἐνῶ ὁ χαγᾶνος περιμένε νὰ μπῆ στὴν Πόλι, τὴ νύχτα φύσηξε δυνατὸς ἄνεμος, **ξέσπασε θύελλα**, ποὺ σάρωσε ὅλο τὸν Βόσπορο. Τὰ 2 - 3 χιλιάδες πλοία τῶν Ἀβάρων καὶ τῶν Περσῶν συγκρούστηκαν μεταξύ τους, τσακίστηκαν, διαλύθηκαν, ἔμειναν ξύλα ποὺ ἐπέπλεαν. Ὁ χαγᾶνος ἔντρομος, λέει κάποιος ἱστορικός –ἄς μὴν τὸ πιστεύουν οἱ ἄπιστοι, ἐμεῖς τὸ πιστεύουμε–, εἶδε στὰ τείχη μιὰ γυναῖκα μαυροφόρα νὰ προστατεύη ὀλόκληρη τὴν Πόλι. Ὁ στρατὸς τοὺς πανικοβλήθηκε, καὶ τὸ πρῶτὸ ὁ πρὶν ἀγέρωχος χαγᾶνος **περίφοβος** τώρα ἔλυσε τὴν πολιορκία.

Τότε ὁ πατριάρχης Σέργιος κάλεσε ὅλους, ἄντρες γυναῖκες παιδιά, νὰ μαζευτοῦν **στὸ ναὸ τῶν Βλαχερνῶν**. Ἐκεῖ, **ὄρθιοι** ὅλη τὴ νύχτα, ἀνέπεμψαν στὴν ὑπεραγία Θεοτόκο τὸν Ἀκάθιστο ὕμνο καὶ ἔψαλαν γιὰ πρώτη φορὰ **τὸ κοντάκιο «Τῆ ὑπερμάχῳ Στρατηγῶ τὰ νικητήρια...»**.

* * *

Ἀπὸ τότε, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὸ 626 μ.Χ., ἔχουν περάσει 1400 περίπου χρόνια. **«Τὰ πάντα ῥεῖ»**, λέει ὁ ἀρχαῖος φιλόσοφος (Ἡράκλειτος παρὰ Μιχ. Ἰατροῦ Ε97 σ. 191, Π405 σ. 365), τὰ πάντα μεταβάλλονται. Ἀλλὰ μέσα στὴν διαρκῆ ροή, μεταβολὴ καὶ φθορά, **τὸ τραγούδι αὐτὸ μένει ἀλώβητο ἀπὸ τὸ χρόνο** κ’ ἐξακολουθεῖ ν’ ἀναπέμπεται μὲ τὴν ἴδια πνοή. Τὰ τραγούδια, ποὺ ἔκαναν ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἄνθρωποι, λησμονήθηκαν· ἀλλὰ τὸ τραγούδι αὐτὸ τῆς Παναγίας μένει ἀλησμόνητο καὶ συγκινεῖ κάθε ὀρθόδοξη καρδιὰ παντοῦ στὴ γῆ.

Ἔχει μεταφρασθῆ σὲ 25 μὲ 30 γλώσσες, ἀπέκτησε μιὰ παγκοσμιότητα ποὺ δονεῖ ὅλη τὴν Ὀρθοδοξία. Ἐνώνει σὰν ἀλυσίδα ὅλους τοὺς ὀρθοδόξους, Ἑλληνες-Βουλγάρους-Ρουμάνους-Ρώσους-Σέρβους, ἀκόμη κι ὅταν βρίσκονται κάτω ἀπὸ ἄθεα τυραννικὰ καθεστῶτα. Ὁ **πανορθόδοξος αὐτὸς ὕμνος ἐνώνει ὅλη τὴν Ὀρθοδοξία**, καὶ εἶνε τὸ καύχημα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἄλλ’ ἐνῶ στοὺς ναοὺς ἀναπέμπεται ὕμνος στὴν Παναγία κι ἀκούγεται πρὸς αὐτὴν τὸ **«Χαῖρε»**, ὅταν βγαίνουμε ἔξω, δὲν ἀκούμε **«Χαῖρε»**· ἀντιθέτως, πολὺ συχνά, ἀκούγονται φοβερὲς βλασφημίες τοῦ ὀνόματός της. **Ἀντὶ ὕμνου ὕβρεις** λοιπόν; Πρέπει ν’ ἀνοιξη ἡ γῆ νὰ μᾶς καταπιῆ. Καμμιά γυναῖκα, καὶ ἡ πιὸ διεφθαρμένη, δὲν ὑβρίζεται ἔτσι. Νὰ κλάψουμε γι’ αὐτὸ.

Νεαρὸς εἰσπράκτορας λεωφορείου μοῦ ἔλεγε· Θὰ φύγω ἀπ’ τὴ δουλειά, **δὲν ὑποφέρω** τίς βλασφημίες τῶν θείων... Εἴμαστε ἔθνος χριστιανικό; Πότε θὰ γίνουμε κράτος ὀρθόδοξο;

Ξέρετε τί λέει ὁ **ἱερός Χρυσόστομος**, ἀδελφοί μου; Ἀκοῦς κάποιον νὰ βλαστημάη; συμβούλεψέ τον μία, δύο, τρεῖς φορές. Δὲν σ’ ἀκούει; χτύπα τον, ν’ ἀγιάσῃ τὸ χέρι σου.

Μὴν ἐπιτρέπετε σὲ κανένα νὰ βλαστημᾷ τὴν Παναγία, ποὺ εἶνε ἡ προστάτις τοῦ ἔθνους, ἡ μητέρα τῶν ὀρθοδόξων, τὸ καταφύγιο παντὸς θλιβομένου· σὲ κάθε δύσκολη στιγμή ἀκούγεται **«Παναγία, σῶσε μας!»**. **Ὁ τόπος αὐτὸς νὰ μείνῃ καθαρὸς ἀπὸ τὸ μίαισμα αὐτό.**

Ἄς ἀγωνισθοῦμε. Ἄν θέλουμε νὰ ζήσουμε, ἂν θέλουμε νὰ ἔχουμε τὴ χάρι καὶ τὴν προστασία τῆς Θεοτόκου, πρέπει **νὰ σβήσουμε τὴ βλασφημία** ἀπὸ τὸ σπῆτι μας, ἀπὸ τὴ γειτονιά μας, ἀπὸ τὸν τόπο μας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**